

Setembre cultural | | Actualitzat el 17/04/2025 a les 20:49

Jordi Montañez musica el poema de Miquel Martí i Pol 'Aquesta remor'

Originalment, el cantautor va preparar el tema per encàrrec de la dramaturga Laia Alsina per a l'obra 'Els colors de la pluja' | Montañez ha volgut donar en el videoclip de la versió d'"Aquesta remor" una sensació de brogit i de fressa anònima i a la vegada col·lectiva

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=j5jCyRj7MEA>

El cantautor Jordi Montañez aquest any va voler celebrar el Dia Mundial de la Poesia musicant un dels poemes més celebrats de Miquel Martí i Pol, *Aquesta remor*. La producció sonora, a càrrec de Pau Romero, i significat del poema s'entrelliguen per generar la sensació d'un brogit popular, una fressa anònima i a la vegada col·lectiva.

Un formigueig que també es reflecteix en el videoclip, on apareixen imatges enregistrades pel mateix Montañez, durant anys, a diferents indrets del planeta. A més a més, «contrasta amb el pessimisme del moment», diu, i afegeix que tot i ser escrit fa molts anys, encara «el pots llegir ara i continua tenint sentit».

Originalment, el cantautor va preparar el tema per encàrrec de la dramaturga Laia Alsina per a l'obra *Els colors de la pluja* que es va estrenar en el marc del Festival Grec. Ara, però, ha decidit donar-li una segona vida, atret per la força del poema. «El poema manté una idea que pot ser intergeneracional, parla de qualsevol moment històric i te'l pots fer teu fàcilment», explica Montañez.

Jordi Montañez Foto: Àlex Carmona

Sobre Martí i Pol, el cantautor barceloní destaca que és un «poeta de referència» que ja havia musicat anteriorment (amb *Romanço*) perquè «pot fer la sensació que Miquel Martí i Pol fos músic, cantautor, perquè els seus poemes són fàcilment musicables. Tenen un ritme i una musicalitat molt agraïts».

Aquesta és la lletra del poema musicat per Montañez:

Aquesta remor que se sent no és de pluja.
Ja fa molt de temps que no plou.
S'han eixugat les fonts i la pols s'acumula
pels carrers i les cases.
Aquesta remor que se sent no és de vent.
Han prohibit el vent perquè no s'alci
la pols que hi ha pertot
i l'aire no esdevingui ?diuen? irrespirable.
Aquesta remor que se sent no és de paraules.
Han prohibit les paraules perquè
no posin en perill
la fràgil immobilitat de l'aire.
Aquesta remor que se sent no és de pensaments.

Han estat prohibits perquè no engendrin
la necessitat de parlar
i sobrevingui, inevitable, la catàstrofe.
I, tanmateix, la remor persisteix.